

คู่มือการจำ เห็ดพิษและเห็ดกินได้

คู่มือฉบับนี้ใช้สำหรับการจำแนกชนิดของเหตุพิษและเหตุกินได้ที่คล้ายคลึงกันในเบื้องต้น เพื่อ เป็นข้อมูลในการสังเกตเหตุที่ได้รับได้จากการสำรวจ (key) หรือคู่มือที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะโดยเลือกข้อที่ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” จนถึงข้อซึ่งขาดของเหตุ การใช้คู่มือที่สองอาจด้วยการสังเกต ลักษณะที่สำคัญของ ดอกเห็ด อย่างไรก็ตาม เหตุในป่าธรรมชาติในประเทศไทยมีจำนวนค่อนข้างมากและแพร่กระจายใน ทุกภูมิภาค คู่มือฉบับนี้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับศึกษาและจำแนกเหตุเบื้องต้นโดยเฉพาะเหตุพิษ และเหตุกินได้ที่คล้ายคลึงกันเพื่อเป็นการเฝ้าระวังในการเก็บเหตุพิษมารับประทานในชุมชน

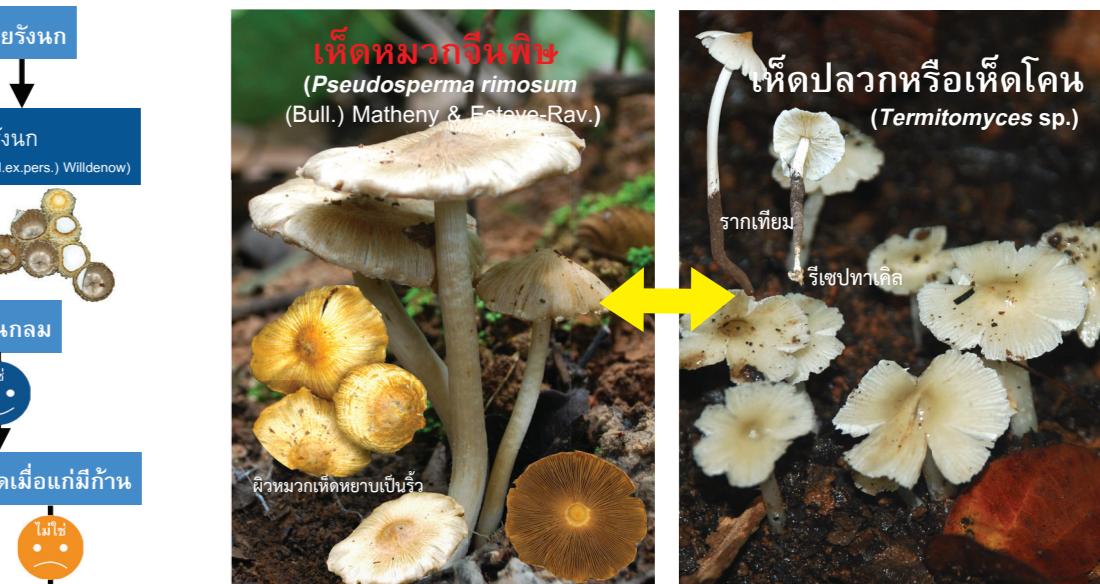
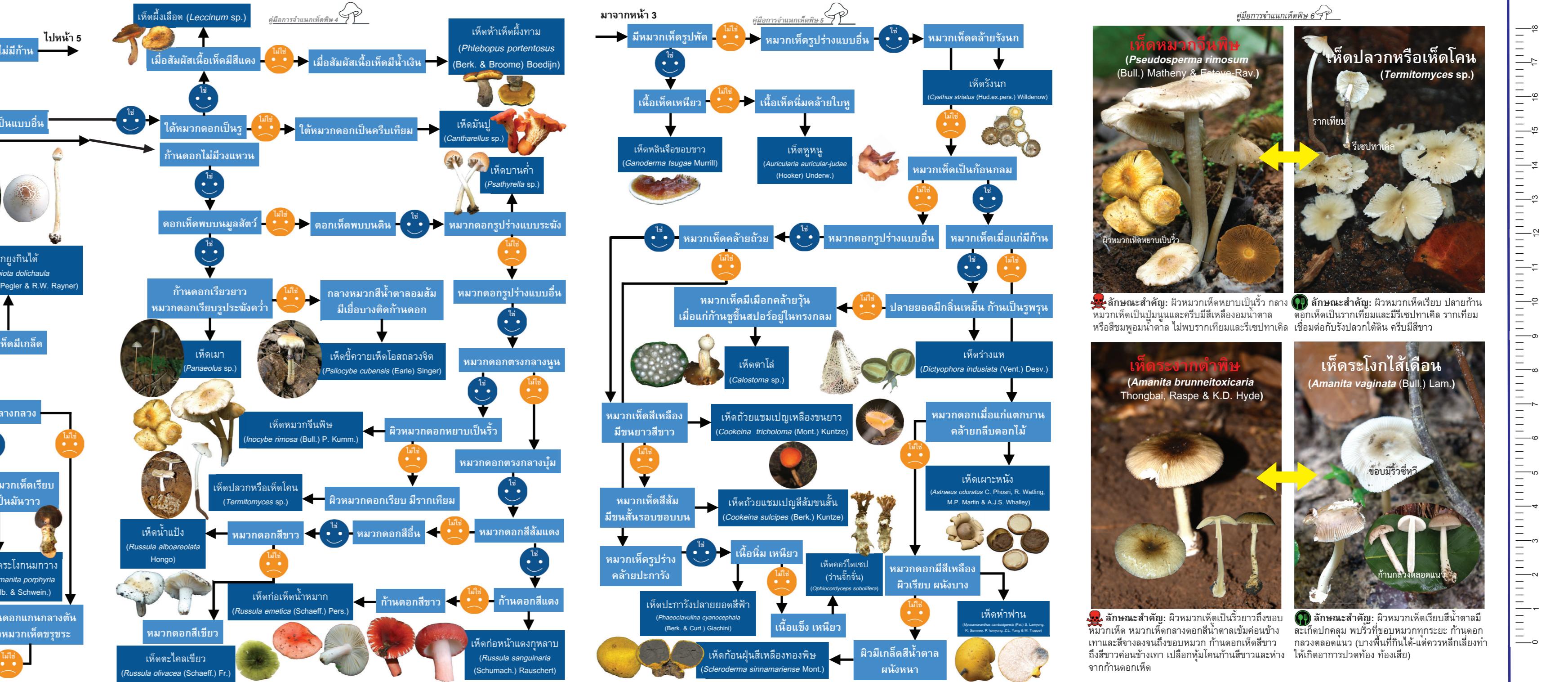
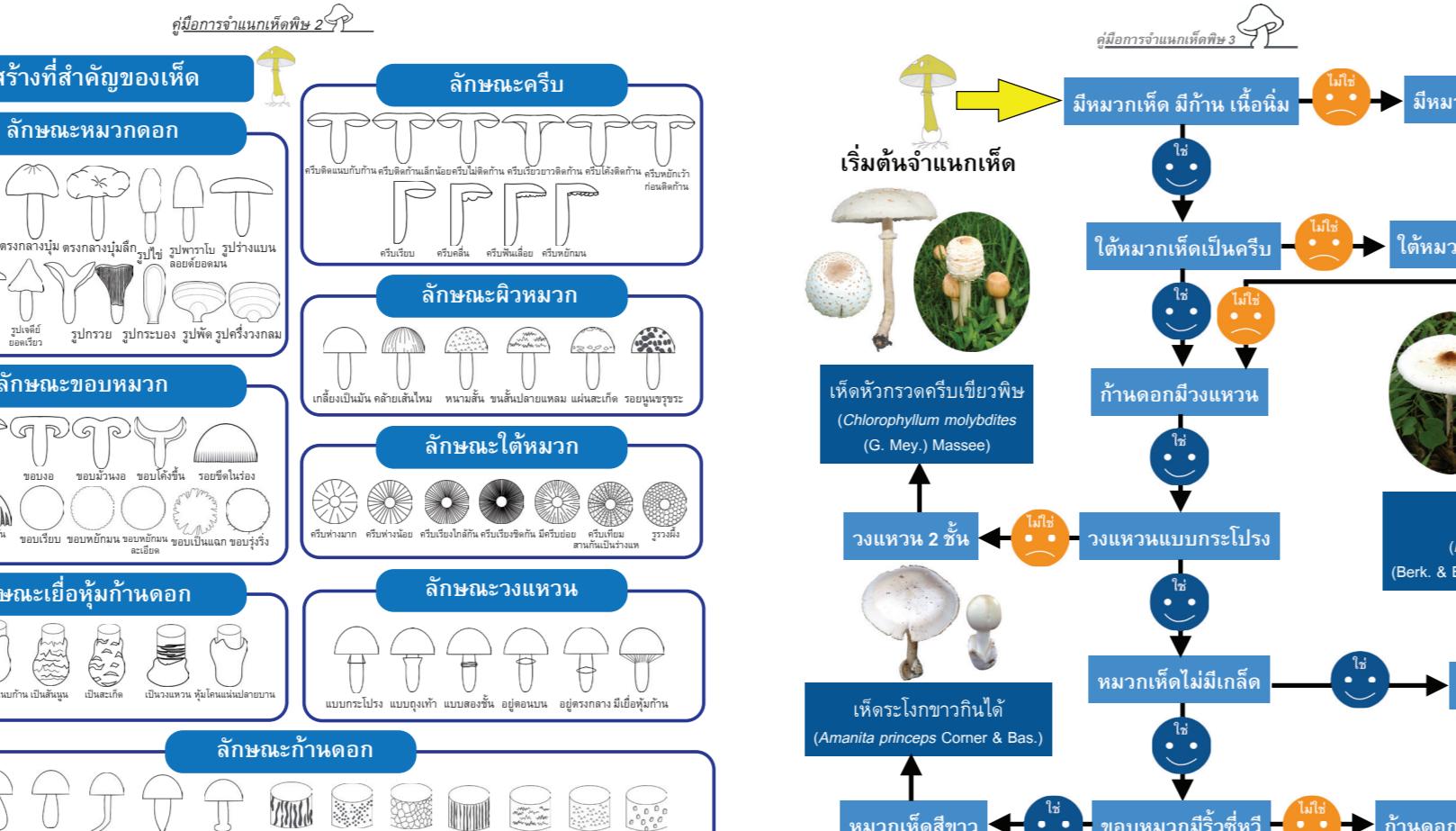
เห็ด เป็นสิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่พืชหรือสัตว์ แต่มีความสำคัญมากต่อระบบนิเวศ ทำหน้าที่เป็นผู้ย่อยสลายเศษชากสิ่งมีชีวิตอื่น นอกจากนี้เห็ดยังเป็นสิ่งมีชีวิตที่สมชีพ (symbiosis) กับสิ่งมีชีวิตอื่นและอยู่ร่วมกันแบบพึ่งพาอาศัย เห็ดอีกกลุ่มเป็นปรสิต (parasitic fungi) กับต้นไม้หรือแมลงด้วยเช่นกัน เราใช้ประโยชน์จากการเห็ดเป็นอาหารและเป็นยาต้านโรค

ระบบหนีเวศและแหล่งอาชญา

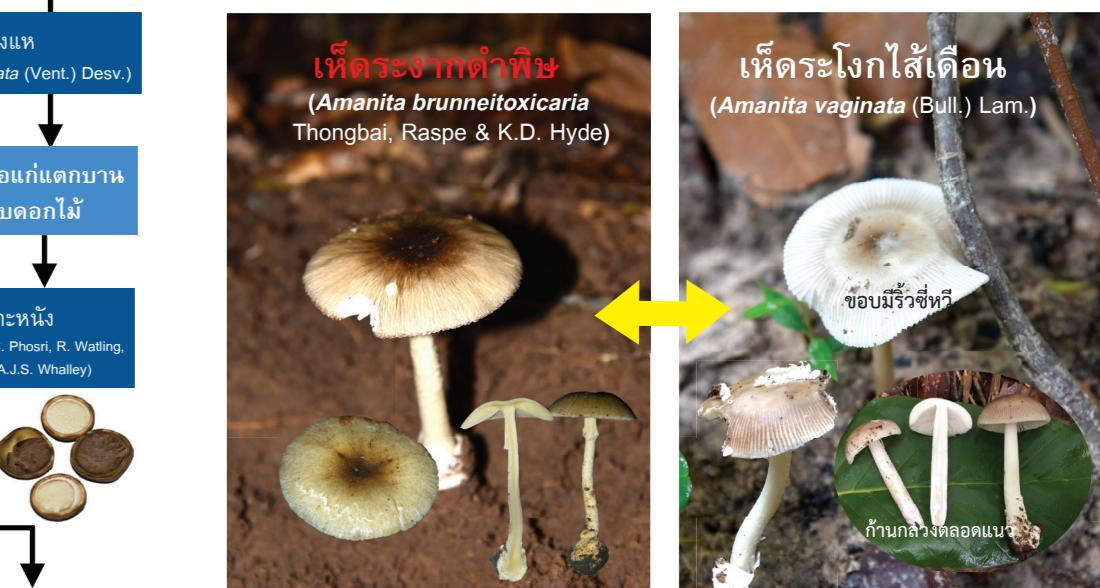
1. เห็ดกลุ่มย่อยสลาย (**Decomposer fungi**) พบอยู่บนพื้นดิน ต่อไม้ที่ตายแล้ว ขอนไม้ กิ่งไม้และใบไม้ที่ร่วงหล่น ช่วยสลายแร่ธาตุต่าง ๆ กลับสู่พื้นดินเป็นอาหารให้แก่พืช

2. เห็ดกลุ่ม共生 (**Symbiotic fungi**) พบอยู่ตามรากของต้นไม้ ช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตของต้นไม้และช่วยป้องกันโรคบางชนิด เช่น เห็ดระengo เห็ดก่อเหตุเสื่อม เห็ดก่อเร้า กระรงขาว เห็ดผึ้ง หรือพืชอาศัยอยู่ร่วมกับรังปลวก เช่น เห็ดปลวกหรือเห็ดโคน

3. เห็ดกลุ่มปรสิต (**Parasite fungi**) พบอยู่ตามลำต้นของต้นไม้อาศัยอาหารจากต้นไม้ในการเจริญ เช่น เห็ดหิ้ง พืชอาศัยอยู่กับแมลง เช่น ถั่วเข้าหรือว่านจิกจ้าน

ก้านเป็นรุน **ลักษณะสำคัญ:** ผิวหนาก็เดด hairy เป็นริ้ว กลาง
หมวดที่เด็ดเป็นปมขูนและครีบมีสีเหลืองอมน้ำตาล
หรือสีซึมพอมน้ำตาล ไม่พบรากเทียมและรีเซปต้าเลิล

ลักษณะสำคัญ: ผิวหนากะท็อดเป็นริ้วๆ ยาวถึงขอบ
หน้าเหตุ หมายเหตุคล้ายกระดูกสันหลังเข้มค่อนข้าง
เทาและสีจางลงจนถึงขอบหมาก ก้านดอกเหตุสีขาว
ถึงสีขาวค่อนข้างเทา เปลือกหุ้มโคนก้านสีขาวและห่าง
กัน